

ТУРЦИЯ

—○○○—

ВЪСТНИКЪ ЗА ИНТЕРЕСИ НА НАРОДЪТЪ.

—○○○—

ТУРЦИЯ излязва сѣка сѣбота. Годишната цѣна за въ имперіята по царската поща, е 4 бѣли мецидіета; а вънъ отъ имперіята, 5 бѣли мецидіета. Спомоществованіята трѣбува да сѣж годишни и предлажени. Писмата които са относѣтъ до редакціята са надписуватъ до И. Генювича и П. Р. Славенкова. Външните настоятели отговарятъ за вѣстникъ. Подписката за спомоществованіята става направо въ Цариградъ—Галата при издателити. —

19 АВГУСТЪ (ПО НОВИ СТИЦЬ)

26 РЕБИУЛЬ-ЕВЕЛЬ 1282 ОТЪ ЕГИПТА.

ЖЕЛѢЗЕНЪ ПЪТЬ ОТЪ ВАРНА ДО РУЩУКЪ.

Издаване на акцинти запазени за отоманската имперія споредъ вадетата на акцинтъ на отстъпката.

Публиката са извѣстѣва чи подписуваніята на акцинти за желѣзниятъ пѣтъ отъ Варна до Рушчукъ запазени за Турція ще са отворятъ отъ 1 Септемврія дѣто иди споредъ слѣдующити условія:

Акцинти сѣж отъ 22 турски лири (20 лири стерлинни) които ще посѣтъ фѣйда по 5 за стотѣхъ на годината, гарантирана отъ правителството.

Тѣ са издаватъ съсъ цѣна по 13 турски лири и 20 гроша (лири стерлинни 12).

За сѣка една акція ще са даватъ когато са подписува 5½ турски лири, отъ които 3 лири турски 30 гроша ще представяватъ залогътъ а отъ турските лири 20 гроша ще представляватъ първото вписаніето на парити.

Остатъкътъ който са въскача на 7 т. л. и 70 гр. ще са поиска послѣ и броеніето на парити ще стани въ сѣщото врѣме когато станѣтъ апелити които ще са направятъ въ Англитера и за които ще са даде навѣстіе въ мѣстните вѣстници.

Подписвачити ще иматъ право да платѣтъ напълно своити акцинти споредъ цѣната на подписуваніята (турски лири 13 и 20 гр.).

Когато са прави линіята фѣйдата по 8½ на стотѣхъ за година върху дадената сума ще са заплаща на сѣко тримѣсечіе въ Цариградъ и Варна при Господа К. С. Хансонтъ и съдружіе, банкери на компаніята.

Като туку са свърши линіята, акцинти ще са радуватъ съсъ фѣйда по 8½ за стотѣхъ на година (върху даденіятъ капиталъ) гарантирана отъ правителството, и ще зематъ участіе въ сичкити кярови които ще могатъ да са усѣществѣтъ.

Подписката е отворена:

Въ Цариградъ при Господа К. С. Хансонтъ и съдружіе

Въ Рушчукъ и Варна у писалищата на прѣдѣлмачити.

Запискити за акцинти ще са даватъ на сѣки подписвачъ сръщу заплащаніето на 5½ турски лири за сѣка акція.

Едно голѣмо число отъ нашити съотечественници ни помолѣха да изложимъ въ Турція сръдствата които трѣбува да земѣтъ за да можѣтъ да са предувардѣтъ отъ ударити на холерата, ако би нѣкакъ да са поѣви и въ България, и съсъ какъвъ начинъ

да са ликуватъ онѣя които би имали сла честь да са ударятъ.

Нѣи помолѣхми нѣкой отъ нашити лѣкари пріятелѣ за да направятъ тоя трудъ въ името на българскіятъ народъ; защото като знаимъ добръ чи нашити Българи нѣматъ никакви познанія за лѣковити и за мѣркити които трѣбува да са земѣтъ сръщу холерата, едно такъво медицинско поуčenje можѣше твърдѣ сигорно да имъ послужити като едно ръководство

Нѣ макаръ и да ни са обрѣкоха тѣя лѣкари пріятелѣ да ни направятъ тая патриотическа заслуга, обаче тѣхнити обѣщанія излязоха мрътни думи.

Прочее за да задоволимъ съотечественниците си, нѣи помѣстѣми за сега една малка частъ отъ една брошурка които са издаде тѣя дни отъ Г-на Ф. Пѣанери, единъ отъ главнитѣ тукашни лѣкари, за ръководство на цареграничнитѣ жители. Тая брошурка ще може твърдѣ задушечно да послужити и на нашити Българи по вънъ дѣто нѣма нити доктори, нити сициарин. Нѣи я припорѣчваимъ на серіозното внимание на читателити си. До недѣля ще я обвародуваме на цѣло.

ПРЕДУПАЗИТЕЛНА И ИЗЦѢЛНИТЕЛНА МЕТОДА ЗА ХОЛЕРАТА.

Макаръ холерата и да е една странна болестъ, нѣ тя не е толкось ужасна нити толкось за боѣне както я мислятъ по онѣя страни дѣто не е никогѣ ходила. Въ странити дѣто, чрезъ дѣйствието на обстоятелствата, злото са е прѣснувало, хората сѣж виждали да са произвежда числото на ударити отъ единъ до седемдесѣтъ по нѣкой мѣста, и отъ единъ до двѣстѣ по други. Онѣи които държи една добра регула въ живѣніето си, когато владѣй холерата, ще има най основателна надѣжда за да са отърве отъ нея; и ако би били да са ударити нѣкакъ, той ще можѣ лесно да са исцѣли, стига само на часѣтъ да фани да са лѣкува добръ. Прочее нѣи мислимъ че има единъ голѣмъ интересъ за общенародното здравіе щото сѣки да знай съсъ какъвъ начинъ трѣбува да живѣй за да са предуварди отъ ударити на тая болѣсть, и какъ трѣбува, кога са ударятъ, да са ликуватъ болѣвити. Тѣи са два предмета които ще разгѣждаимъ отдѣлно, като изложимъ въ тѣхъ това което собствениката ни опитностъ и опитностъта на другити сѣж ни научили за най полезно.

ДИЕТАТА КОЯТО ТРѢБУВА ДА ДЪРЖИМЪ за да са предуваримъ отъ ударити на холерата.

Правилата които сѣж порѣчоватъ за да избѣгнимъ ударити на холерата не различаватъ

отъ онѣя които са предписуватъ за да избѣгнимъ другити болѣсти въобще. Безчетнитѣ минимѣ сръдства които са превъзгласяватъ единствено за предпазвателни, и особинити лѣковни които са фалитъ толкось много отъ жедни шарлатани, сѣж сичкити почти безполезни и твърдѣ често вредителни; прочее трѣбува сѣки да са командари мадро и да са служи съсъ тѣхъ колкото можѣ малко. Правилата които трѣбува сѣки да слѣдува съсъ внимание както една диета сѣж слѣдующити.

1° Спокойствіето на умѣтъ. Опитностъта е доказала чи нищо друго не предпазѣ толкось лесно човѣкътъ на единъ ударъ отъ холерата колкото уголемѣніятъ страхъ когото сѣки има съсъ да ни ще са ударити. Трѣбува прочее да избѣгнуваме отъ да са смѣщавани и да са отпущани на увеличени ужаси; напротивъ, ще сторимъ твърдѣ добръ да си докараимъ на умѣтъ идеята чи нѣма нищо да ни стани; и чи ако би нѣкакъ да са ударимъ, трѣбува да притуримъ чи ще можимъ твърдѣ лесно да са изликуваме. Въ сѣщото врѣме твърдѣ полезно е да избѣгнуваме силнитѣ страскави гнѣвътъ, страхътъ, прѣпирната, твърдѣ живити удоволствіи и пр. пр.

2° Умѣреностъта. Ако умѣреностъта е една потрібна стихія за здравіето на човѣкътъ за да избѣгнѣ болѣстити въ редовното течение на животътъ, колко повече не трѣбува ти да са прѣпорѣчи и да са държи когато владѣй холерата въ една страна. Лѣкарити сѣж сѣкоги забѣлѣжавали чи тая болѣсть е удрила съсъ предпочтеніе хората които сѣж са отпущали на сѣкакви видови безмѣрности, както напиримѣръ, тѣя дѣто ядатъ много, тѣя дѣто пѣятъ много вино или силни питіета, тѣя дѣто са отпущатъ много на женскити удовольствія и пр. пр. Прочее трѣбува да са въздрѣжамъ отъ да товариимъ стомахътъ си съсъ много турѣлин ястета, да пѣимъ стразмѣрно по малко винце и да са отпущимъ съвършенно отъ спиритнитѣ питіета. При сичко това, не е твърдѣ нужно да са лишавамъ отъ нѣкои си ястета на които сѣж научили, както го мислятъ нѣкой лѣкари; нѣ само трѣбува да избѣгваме тѣя дѣто сѣж най угонетелни и дѣто можѣтъ твърдѣ лесно да са смѣлятъ; трѣбува сѣкоги да прѣдпочтаимъ бѣли хлѣбъ който да е добръ упеченъ, оризената чорба, бѣлитѣ мѣса, умраженити зарзавати, и други подобни.

3° Чистотіята. Най важногѣ нѣщо което трѣбува да забѣлѣжимъ тѣка е да глѣдаме да държимъ чисти, било сѣбъ си, било въ къщата си у която живѣимъ. Дѣйствително тая болѣсть е направила много уностоенія помежду нечистити хора които сѣжтъ въ мѣстнѣски домини. Слѣдователно трѣбува често да са мийми, да промѣжамъ вѣтрѣшити си дрехи и да носимъ чисти облѣкла. Освѣнъ това, не трѣбува никогѣ да оставаме мржотѣи въ къщата си, и трѣбува сѣкидневно да са грижимъ за чистотіята на въздухътъ въ къщата си дѣто живѣимъ като правимъ сѣки день потрібното провѣтриваніе.

40 Да отбъгнутама студентите и влажните мѣстнаи много кога сми потни. Сичкити оѣи които сж ликували едно голѣмо число холеричи сж припознали чѣ дѣйствиѣта на настинката или на влажността въ единъ потенъ човѣкъ сж сѣкоги бивали една отъ главните причини на предрасположеніе къмъ болѣстѣта. Оѣи които искатъ да са здрави, трѣбува да внимаваатъ да не излязватъ тутакси отъ едно топло мѣсто на студено и трѣбува да са грижатъ въ сѣщото врѣме да са държатъ въ едно умѣренно и редовно състояние на топлинати. Зимно врѣме трѣбува да убавяма възлени чорани и да носимъ единъ възленикъ полесъ на кръстѣтъ си. Когато са съблѣзали или когато промѣняли дрехи, трѣбува да са вардимъ още твърдѣ строго да не стѣпува съсъ голи крака по студени мѣста; защото нѣма нищо друго по опасно отъ колкото дѣйствието на студѣтъ върху стѣпалата на краката. Лѣтно врѣме трѣбува да са вардимъ добръ да не спимъ съсъ отворени прозорци. Добръ ще струва още да си отивама въ домѣтъ колкото е възможно по раничко, и пѣи много когато ноцитѣ сж студени и влажни. Когато са усѣтимъ чи имама настинка или влажностъ, било на краката си, било по тѣлото си, трѣбува на часѣтъ да промѣняма чоранитѣ си и долнитѣ си ризи и гащи. За да са държимъ въ едно сладко и благоприятно въздухораствореніе (тамператоръ) трѣбува да са служимъ съсъ топлинитѣта които да сж малко благовоини и потогонни, каквито сж на примѣръ, питѣтата отъ дрѣвѣзѣтъ, отъ ружмаринѣтъ, гюлѣмѣтата и други тѣквѣи. Като туримъ въ дѣйствиѣ тѣ грѣдѣства толкось прости, които са употрѣбаватъ за да са прѣдвардимъ и отъ другитѣ болѣсти въобщѣ, нѣи ще имама най основателно упование за да са отървемъ отъ ударити на холерата. И защо да не го исповѣдувама? Нѣи стоѣхми и ликувахми около четирѣ мѣсеца болнитѣ на епохата когато са бѣше появила холерата въ Венеція, и са радувахми съсъ едно твърдѣ добро здравіе както и другаритѣ ни. За това здравіе нѣи сѣи дѣлѣхми на строгото варденіе на една тавасъ дѣтѣкаквато и изложихми по горѣ.

(Слѣдува)

Въ послѣднѣтъ си брой, Куріе д'Оріанъ извѣстѣва идваніето на Г-на Колиша, управителъ на вѣстникѣтъ лѣо Дѣо Мондѣ. Въ сѣщото врѣме Куріе д'Оріанъ и притурѣ чи Г-нѣ Колишъ билъ са натоварилъ отъ нѣкои сѣи германски банкери за да разгѣда по отблизко финансиалното положеніе на отоманската имперія и чи тѣа била цѣлѣта му за идваніето му въ градѣтъ ни.

Нѣи не знаимъ до колко са основни тѣи новини. Нѣи това което знаимъ е чи цѣлѣта на идваніето на Г-на Колиша въ Цариградѣ не е таквасъ каквато я той мисли. Това дѣто казахми, не го казувама отъ себѣ си, нѣи отъ сѣицѣтъ Г-нѣ Колиша съсъ когото приказвахми доста врѣме и който ни убѣди самъ защо и съсъ каква цѣлѣ е дошелъ въ града ни.

Куріе д'Оріанъ обича сѣкоги да измислюва отъ главата си новини които нѣматъ никаква дѣйствителностъ. Свирѣпо нѣицѣ! Той мисли да уплаши съсъ това публиката, нѣи намѣсто да я уплаши, той ѣи дава преднина да му са смѣи!

Нѣи ка предположимъ още чи Г-нѣ Колишъ е дошелъ съсъ цѣлѣ да разгѣда финансиалното положеніе на Турція. Нѣи нѣицѣе попитамъ Куріе д'Оріанъ да ни кажи каквѣо впечатлѣніе могатъ да произведѣтъ

нѣиговити съчиненія и нѣиговіятъ вѣстникъ който нѣма никаква важностъ въ Европа?

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ.

СИЦОВЪ, 12 Юлія. — Безобразнитѣ

бѣхми не ма оставиха да рахатѣ самѣ. Азъ са надявахъ чи като ги по нахрана ще можа да си поспя; но било на филѣ: свищовскитѣ бѣхми биле отъ чорбаджійска пасмична, лакоми като чорбаджіитѣ, и сити като чорбаджіитѣ, но не само свищовски ами въобщѣ. Азъ скочихъ отъ канѣето си долѣ, свихъ рогоската, която го покриваше и на която само опосвата бѣше останала; запалихъ си чибукѣ и излязохъ на балкона за да джхамъ чистіѣ въздухъ, който излязуваше отъ яхжиритѣ.

Отъ вѣнѣ мислитѣ ми сѣ поотбѣгнаха. Додѣ ми на ума епохѣта на нашето възраждане.

Кой е оѣи наблюдателъ, който преди тридесетѣ години, не би добря разгѣдалъ и не би далъ нѣкоя надѣжда за нашата бѣдоцностъ?

Неучени хора е имало на сѣкѣдѣ; но катѣ насъ удобичени сж сѣи рѣдко намирали. Турени помежду заоупотрѣбленіѣта на яничеритѣ и между неисказаннитѣ добрини и благодѣлїи на преправославнитѣ ни богослужителѣ, нѣи бѣхми изгубили и чувството къмъ нашето естество. Били сѣи пакъ честитѣ! Хатихумаюна бѣше за нашето отечество като едно електрическо сѣтресеніе или по добря катѣ една магіосна дума която въскреси отечествѣто ни.

Колко ми е сладко кога си напомя онова златно врѣме, когитѣ прѣгѣлѣхъ редѣветѣ на періодическитѣ ни списанія, когитѣ читѣхъ внимателно трудовѣта на българскитѣ списатели! Въ това златно врѣме сѣиѣи глѣдаше каквѣо полезно да открадѣи отъ просвѣтитѣ народи за да го събѣици на внимателнитѣ си съотечественници, какви забелязванія да направѣи върху народната ни писменностъ, върху языка ни, какви съвѣти да ни даде въ полза на народнитѣ ни интереси. Въ онова врѣме лесно бѣше на единъ внимателенъ читателъ да замѣчай, съ каква ревностъ ученитѣ ни глѣдаха да са заминаватъ единъ другѣ въ услужитѣ си къмъ народа.

Тѣзи събудена ревностъ оживи народа, училищата захванаха да никнатъ и въ най малкитѣ села; общини са сѣставиха; читалища сѣ отвориха; Европа са напълни съ Българчѣта изгладнели за наука. Изведнажъ забравенѣто име Българинъ бласна въ вѣстникитѣ на всичкитѣ народи.

Слѣдствіето на това народно събудѣніе бѣше избавяніето ни отъ фанаріѣтитѣ, и само оѣезъ градиѣта които не взехъ участіе въ това народно движеніе, останаха въ първѣто си положеніе, и сѣиѣи единъ отъ тѣхнитѣ граждани носи днесъ на мукуѣтъ си една зарѣфъ капистриѣца.

Общѣто мнѣніе на единъ народъ е като коренъ на едно растеніе, който си избира отъ околната земя потребната матерія за храната му, безъ да бутни непотрѣбната му. Тѣи сѣицѣи и въ отечествѣто ни: отъ пристраститѣи принципни между ученитѣ ни, народа съ своѣта си здрава памѣтъ, избра само онова което му е полезно. Страната на Уніѣта и партіѣта на фанаріѣтитѣ сѣ погрѣбаха въ разярѣнитѣ си распри и отъ тѣхната немелъ изникна партіѣта на отечествѣто ни.

Но това не било за джѣго врѣме.

Когитѣ Гърцитѣ бѣха на врата ни, у насъ сичкѣто отивѣше катѣ трѣба (както можѣше да са изиска отъ насъ по онова врѣме).

Сега катѣ опасността е умалена, нѣи захванѣхми да си захвърлювама книгитѣ, да си пѣдимъ учителитѣ, да си упостопавама училищата, да си папуцама вѣстникитѣ; сега, когитѣ днешнитѣ реформи въ турско изискватъ разумни хора за до можатъ да са турятъ въ дѣйствиѣ; сега, когитѣ ни сж отвори нова карниѣра въ правителствѣнна служба; сега когитѣ Турція са освободи и Европѣици захванаха да идатъ да ни грабѣтъ хлѣба отъ устѣта.

Нашѣто трѣгнѣваніе напредѣ въ тѣзи послѣдни години, да не бѣде катѣ раковіѣ върѣвѣжъ напредѣ: единъ я нѣи жѣлѣкъ? Да не ни бѣди орисала орисницѣта да останимъ за сѣкоги подгравка на чуждитѣ народи, а най много на любезнитѣ ни Гърци?

У тѣзи мисли бѣхъ уѣдѣбоченъ когитѣ испѣи питѣла и ма сабуди отъ монѣтъ умственитѣ заниманія. Азъ влязохъ въ стѣята си и заспахъ.

На сутренѣта бѣше недѣля; азъ отидохъ на черковѣа и сѣи много зарадѣвахъ катѣ чухъ Евангеліѣто да са четѣ на матеріѣи ни языкъ. Послѣ единъ часъ, катѣ са намѣрихъ съ пріѣтелѣтъ си изразихъ имъ задоволеніето, което пріѣхъ катѣ чухъ евангеліѣто да са четѣ на единъ языкъ вразумителенъ ѣа всѣиѣи, на просто български и имъ изразихъ желаніето си да чуѣ въ Сицѣвъ да са прави сичкѣта служба на просто български.

— „Съ врѣме, ми отговори пріѣтелѣтъ ми и това можѣи да стѣи; но иска да са поисчисѣтѣ старитѣ яничари. О! колко сѣи злощастни! Истина, това е много безчелѣвѣи; но помежду дѣѣи злини избира са по малката: ѣмѣсто да мрѣ цялѣ градъ, цялѣ народъ, нѣиѣа мрѣтъ тѣ. Христѣсъ самъ казва: да сѣи търѣга търѣнето отъ нивѣтъ за да не поврежда добрата сеиѣба.

„Да знамѣи пріѣтелѣ, послѣдѣа другарѣ ми, каква сила трѣбаѣе да сѣи употрѣби за да са внесе българскѣто Евангеліѣ въ черковѣта!! Трѣбаѣе било да ѣргосѣтъ нѣкоѣ каѣдѣи наѣалиѣ попови, за да сѣи вѣарѣтъ въ христѣвиѣ пѣтъ. Не можѣи да минѣ нѣкоѣ покрѣи единъ чорбаджіи, чорбаджіѣиска роднина или чорбаджіѣйска мекѣре безъ да чуѣи най безумнитѣ думи.

„Щѣ прокопсама нѣи, щѣ спѣчѣлимъ нѣи „пѣри въ единъ такѣвѣи прокѣлѣтъ градъ! „Наѣи фанаха тѣи да откривѣтъ прѣчиститѣ „божѣи таиѣства и на простѣитѣ, наѣи фанаха „тѣи да обезчѣствѣватъ вѣрата съ простѣи си „языкъ, то ханѣръ нѣма отъ насъ, туку да бѣгама нѣи отъ тука.”

„Азъ би далъ сичкѣи си ѣмѣтъ, послѣдѣа пріѣтелѣ ми, да вѣла въ сърцѣто ѣна единъ чорбаджіи само половинъ часъ, за да вѣидѣи какѣво мислѣтъ тѣзи хора, догдѣ възвѣишѣватъ персонѣта си. Какѣво ли вѣкатѣ:

„Азъ съмъ на върѣжъ на всемугѣицѣто: не „правѣи ли какѣвѣо пѣжъ? Сичкѣи градѣи ра „боѣи не зависѣтъ ли отъ менѣ? Имаѣи на „този свѣтъ нѣкоѣ по голѣмъ отъ менѣ?

„Да, за прокѣлитѣ, за дупѣманѣитѣ, за мѣозевирѣицѣитѣ имѣтъ право тѣхна мѣлѣстѣ, забѣлѣжи пріѣтелѣ ми, съ по голѣми качѣства отъ това своѣство, рѣдко са ѣнамираѣтъ хора на свѣѣта.

„Христѣсъ проповѣдѣвашѣ, притурѣи нескрѣпѣиѣи ми пріѣтелѣ безъ разлѣиѣи на рѣбаритѣ катѣ на фарисѣитѣ; на сирѣмасѣи катѣ на богатитѣ, и имъ говорѣше единъ языкъ когѣто всичкѣи разбираха. Но тѣи по умни отъ Христа, не позволяватъ на простѣи (чунѣимъ тѣ сж образовани) да разбираѣи словѣто Божіѣ (пакъ тѣи отъ разбираніѣ сж са смѣали). Ахъ! менѣ ма е най много ѣдѣ на поповитѣ. Истина, католическитѣ попови сж много прокѣлѣти, но баримъ имъ идѣи отѣрѣжи да смѣатъ

катъ носовитъ на такъзи хора, Колко голяма нужда имаи отъ едно учено духовенство! Ако би ний това да постигнемъ, да знаишъ прѣтелю, чи чудно скоро ще успѣемъ; защото духовницитъ ще бждатъ народни и като тѣхното благодѣнствіе е свързано съ благодѣнството на народа, тѣ като са стараятъ за тѣхно добро ще са стараятъ, въ сѣщото врѣме и за доброто на народа. Отъ тѣзи страна ний ще бждиатъ по добря отъ сичкиятъ католически народи. Вижъ брате колко е лесно да успѣиши и ний стига да сме хора, да исками да имаи каквото и да е: народно духовенство, училища-вѣстници, за да ги постигнемъ, за да влеземъ и ний въ реда на образованитъ.” — Туй е то, чи нито сме хора пакъ нито имаи присарци да станимъ хора, му отговорихъ азъ по ни е лесно да бждимъ добичета отъ колкото хора.

Попитахъ послѣ прѣтеля си какъ отивать свѣцовскитъ училища. Той ми отговори. „Свѣцовъ са е сѣкоги старалъ да замини сѣки единъ други градъ съ своити си учебни заведѣнія, но днесъ той тръгна назадъ. Горнята махала стои на единъ вѣлканъ, днесъ неможа ти каза за нейното училище нито добро нито зло: още нищо не са е отбрало; но въ долната махала нѣма какъ да са отбира. Влизало въ тиквити на долномахаленци да си правятъ голяма черква, защото двѣ по малки не имъ биле стигаи; и първата имъ мисль била да са уловятъ у училището си за да го уголятъ. Тѣ испродаватъ молковити на училището си за да си правятъ черкола! Хора искухели и не имъ стига ума чи бумбаре не блятъ изъ черковитъ; но трѣба попови и чеголемината не украсява черковита; но достоинството на богослужителите. Когито има кой да литургиса и да поучи народа, службата естава и на мегданъ. За това първо трѣба да са старайми за училищата които произвождатъ достойнитъ хора, чи послѣ за черковитъ. Какъвъ университетъ би станалъ съ тѣзи хилѣди които са харчатъ за една непотрѣбна черква. Освѣиъ това, още основата ѝ не е излязла отъ земята и захванаха да са каратъ за името ѝ. — Не бива св. Троица, казватъ едните, съ такъвъ названіи има много черкови; да туримъ нѣкое народно име напримѣръ св. Кирилъ и Методій. (Слѣдува).

ВРАНА, 3 Юли. — Молиме ви да вѣстите въ почтеніи ви вѣстникъ испитаніето отъ ученицитъ Г-нъ тодорови Н. Манастирски който е първи основателъ въ града ни на должнложениитъ науки; сир. прѣдъ Г-на Тодора, мы не сме имале не уредиши училища, нѣти пакъ испитаніе, Г-нъ Тодоръ лани отвори въ града ни и дѣвическо училище, нѣ отъ мѣуцненіето на трудовѣтъ му отъ невѣжество то на нѣколко отъ жителити, това училище са затвори. Като нѣма кой да плаща за рѣченното училище, за една година безъ платъ учи Г-нъ Т. дѣвойкити, съ това че да не би са вдражало жителитъ ни, като да не са затваря това училище за много врѣме, но пазѣе противното! Никому да не е криво, че явиме това на вѣстника. защо не е лъжа, нѣ си е тѣй.

Колкото за мжжкото ни училище, нѣмащо да са кажи противно друго, освѣиъ, че недостояватъ учиници да свѣршатъ най нужднитъ прѣдмети въ училището, нѣ и това е, че родители не ги оставятъ, спорѣдъ че глэдостъ на днешното учение са уцѣпява въ града ни отъ тѣ лица, които поддържатъ училището сж: Г-нъ Стаменко Стоменовъ; Г-нъ Х. Уристо Таловъ; Г. Тало Стефановъ; Г. Д. Миленко; Г. Т. Апостоловъ; Г. Яне С. Влаенъ; Г. Г. Хр. Бонешевичъ; Г. Д. Пв. Бѣчкы

търговецъ днесъ членъ въ главниѣтъ сѣбѣтъ въ града ни. Тѣ лица сж, които са грижатъ за благосѣстояніето на училищата и черковата ни. Като ви молимъ да вѣстите отъ зачало писмото ни и испитаніето, което е:

3-й Чинъ: Грамматика, 1) Гр. свѣршена; Землеописание пространно до Азіа, Литургина, Числителница до Сложно тр. правило и Всобща Исторія нова 1-вй періодъ.

2-й Чинъ: Грамматика до разборъ, до глагола съ разборъ, Числителница до 4-тѣхъ дѣйствиѣ, Землеописание пр. до Европа, Катилизисъ съ обширенъ разумъ до 10-тѣхъ зановѣди.

1-й Чинъ: Първи Познанія, Землеописание кр. Грамматика начало и пр.

Третия чинъ дѣ това испитаніе напълни двѣ години. Ученицитъ сж дигнати отъ часословъ и пр. сжче и др. отъ букваръ сж почнали отъ Г-на Т. та до тоя степенъ сж допѣле, което ми цѣними прѣдъ публиката.

Испитаніето държи два дни, си поче съ приличното слово относительно за учение, и ся свѣрши съ прилични пѣсни, относительно нашему ученолюбивому самодержцу: Султану хану Абдулъ Азису, и относительно за учението и просвѣщеніето.

Какъто наряда правихи на испитаніето сжщата бѣше и на народниѣ ни празникъ св. Кирилъ и Методій, като отъ какъ сме почели да го празнуваме, за любовь на училището ни отсѣжественъ изъ града ни за Русчукъ Н. П. Г. Паница служение божественната служба всѣка година. Нѣма съмнѣніе, че и нашии градъ ще испиди простотата изъ междо ни за малко врѣме. Присѣтствуици въ испита имаше нѣколко търговци изъ Сѣръ и пр, и едний ученъ търговецъ, който исчита ученицити изъ Бѣлградъ Г. Тодоръ Срѣтчиковъ.

Неможме да смѣлимъ и мѣдрото управленіе на вилаетиѣтъ главенъ управитель Н. В. П. Митаадъ паша, който ежедневно са гриже за Султановата нему врѣченъ провинція: Туна Вилаетъ; освѣиъ другитъ му добротворенія, подаръ и на училището ни за сиремашнитъ дѣца едно количество буквари на български азикъ.

Като ви са молиме да вѣстите всичко въ честниѣтъ ви вѣстникъ сме наши отсѣга дописници и спомоществователи съ учителѣтъ Г. Тодора Н. М. за вѣстникътъ ви, за когото ви са испрати стойността му, до Г. Д. Трайкова въ Сѣфія.

Прѣводъ на царскій ферманъ до Н. В. Хасанъ паша, пловдивскаго управителя, който ся чете въ мезалия съ приличната почестъ на 22 Юли, 1865 л. на Пловдивъ, заради Сѣдружество за памучната фабрика въ Пловдивъ.

„Желая да са увеличи достоинството на искренниѣтъ Хасанъ-паша поставенъ отъ Царско благоволеніе Мютесарифинъ на пловдивскій санджакъ отъ румилскити Беглеръ беглишки чиновне, и снабденъ съ честь, почестъ, свѣтлость и снѣта да бжде управитель на славни управители и голѣмецъ надъ възвышени голѣмци; така да са увеличи достоинството и на искренниѣтъ нашъ ефенди, по Царско благоволеніе пловдивскій Кадія и помощникъ, който познава свѣтлата поля, прѣвъ на върхити кадин, изворъ на добродѣтели и истинното учение на единобожнѣти Валин, поучителъ на свѣщени законъ и на вѣрзата, и наследникъ на пророческото и апостолското учение; сжче и на меджлишкити, добродѣтели, достопохвални и почтенни членове достоинството да се увеличи! Като стигне высоката ни Царска заповѣдъ да бжде извѣстно, какъ Иванчо Богоровъ отъ подданицити на высокото ни Царство поис-

ка съ умоленіе да са удостои съ высокото ни благоволеніе, за да са отвори въ Филибе една фабрика отъ страна на сѣдружеството, което ще състави, за да прѣде памучна прѣжда и да тѣче памучни платна, и като са отнесе работата до законодателното тѣло отъ Высокий Меджлишъ на Правосѣдното ни Сѣдилище и ся извѣсти подъ полезень изгледъ, спорѣдъ сѣдържаніето на рапорта и на условното писмо, които са начертахъ и поднесоха отъ реченный меджлишъ върху тая работа, защото умножаваніето и распространиваніето на такъва фабрика въ запазеното си Царство ще докара ползы и добрини, поиска си съ мазбата отъ страна на реченный Высокий Меджлишъ да са издаде нужната ни Высока Заповѣдъ подъ условіе да са нарича казанната фабрика Сѣдружество за памучна фабрика въ Филибе, и това сѣдружество да бжде подчинено на настоящиѣ и бждациѣ нарядбы, положены за всичкиѣ въобще фабрики на высокото ни Царство, кога ся появятъ какъви да ся распри и разлики да ся гледатъ и рѣшавать въ търговското сѣдилище, и само веднаждъ да ся опрѣдѣли заночваніето на фабричната сграда, и да не бжде повече отъ колкото е нужно, и да са зима гумрюкъ за машиниѣтъ и други нѣчта, които ще са донесжтъ, и да са отсѣжи учречено врѣме отъ двадесѣтъ и петъ години. И така за да са извърши спорѣдъ тоя начинъ, изляся Высокото ни Царско благоволеніе и ся издаде царската ни заповѣдъ, и спорѣдъ казанниѣтъ рапортъ и двѣти условни писма, които са написаха и ся размыниха помежду реченното надзирателство и поминутіи Иванчо Богоровъ, издаде ся и ся прѣвржи отъ царскій Диванъ настоящата ни високо-славна заповѣдъ, която сѣдържава назначенити условія и отсѣжленіето съ учречено врѣме. А вѣиъ показанныи мютесарифинъ, и нашъ ефенди и другити вышепомянути като разумѣете какъ ся изля высокото ни благоволеніе, за да ся направи и отвори реченната фабрика спорѣдъ горнизложенъ начинъ подъ назначенити условія и съ учреченното врѣме да подѣствувате и постигните спорѣдъ горенаписанныи начинъ и да са пазите и отстранявате отъ противни условія. Така да знайте да повѣрвате на Славниѣтъ ни знакъ. Написано въ свѣршена на мѣсець Мухаремъ, хилѣдо и двестѣ и осемдесѣтъ и едно.”

РУСИЯ.

Рускити вѣстници сж пълни съ съдърбности относительно за церѣimoniѣти които стааи тѣ дни по случай на прѣвъзгласеніето на Александра Александровичъ за законенъ наследникъ на короната.

Понеже трѣбува сѣкоги да са дава тържественна клятва когато единъ царски синъ са отрѣжда за да царува подиръ баща си, Александръ Александровичъ са завелъ въ главната черква на Петербургъ и направилъ това което законити на царството го задѣлжавать да испѣли. Сичкити чиновници отъ имперіята присѣтствуваи на тѣ церемоніи.

Относително за това прѣвъзгласеніе и за тая тържественна клятва, царятъ на сичкити русіи издалъ единъ указъ отъ когото ний откъснуваме слѣдующити параграфи:

„Днесъ П. Ц. Височество даде тържественно, въ нашето прѣсѣтствие, клягвата която са изискуваше за нашата служба и за службата на царството.

„Провидѣніето, непостежимо въ своити декрети поиска щото тържественната церемонія, която са направи прѣдъ шестъ год-

ни отъ обичавият ми синь тогото уплаку-
вами сега съсъ цѣла Руссія, да са поднови
пакъ на животът ми въ лицето на брата
му и на законният наследник на правата
му за замѣстването ни. Като виками върху
нѣго божията благословия, нѣй отправями съ
една непоколебима вѣра молитвими си на
Бога за сполукити му въ пактът когото е-
дна всемогща воля му начертала днесъ.
Нѣй го молимъ да му даде мъдростта и до-
бродѣтелта, да бѣди съсъ нѣго въ сички-
ти работи и да го упазва за насъ и за наше-
то отечество като една радост и едно у-
тѣшение!

Рускиятъ Енвалидъ обнародува едно
писмо отправено до господжита на Москва
и на Петербургъ отъ страна на княгинята
Дасмаръ вроденица на покойниятъ наслед-
никъ на руската кулона. Въ това писмо
княгинята Дасмаръ благодари тѣя господжи
за златното Евангеліе и за златниятъ кръстъ
които благоволиха да ѝ проводятъ като е-
дно утѣшение по случай на умраниято на
вроденикътъ ѝ.

По нататък княгинята Дасмаръ притуря:
„Това Евангеліе и тоя кръстъ ще ми напо-
минуватъ сѣкога чи Руссія, които обикнахъ тол-
късь дълбоко въ сърцети си, търси силата си и
утѣшението си въ божіето слово и носи съсъ
вѣра и съсъ покорностъ кръстътъ когото небе-
то ѝ налага.

Нѣка тѣя господжи прѣматъ обичавити
ми благодарения за това христіанско утѣшение
което благоволиха да ми принесатъ.

Княгинята Дасмаръ натоварила сжщата
Императрица за да го подаде на речевити го-
споджи.

АВСТРИЯ.

Засѣданіето на Рейхсратътъ са скло-
чило тѣя дни отъ архидукътъ Луи-Виктора,
който е братъ на императорътъ. Той прика-
залъ слѣдующето слово.

„Азъ прѣйхъ миссията която ми дава чест
да склуча засѣданіето на Рейхсратътъ въ и-
мето на Н. В. Императорътъ. Предъ сичко,
това ми е една благоприятна длъжностъ за
да възблагодаря рейхсратътъ за патриотиче-
ската жаркостъ и за неуморимата дѣятелно-
стъ които показа. „

Слѣдъ като са позапира върху благо-
ворити работи на рейхсратътъ относителни
до проекти на законътъ които има за цѣль
да развиѣ индустрията, и до разискуваніе
на трактатътъ за гюмрукътъ и за търговія-
та склученъ съсъ Золверина, словото отда-
ва право на добриятъ усилія направени и отъ
двѣти камари за да достигнатъ до едно
споразумѣніе върху законити които сѣ по-
търбни за задоволствіето на финансовити
нужди на царството; той ги пофалива още
и за духътъ на економията, които сѣ дър-
жели въ разходити на империята.

Словото продължава тѣй:

„Упазението на европейскитъ миръ слѣду-
ва още да бѣди, както отъ напѣршъ, предметъ
на понечението на императорското правител-
ство.

Колкото за въпросътъ на герцогинини
отъ Елба императорътъ, съгласно съсъ авгу-
стивитъ си съюзникъ царя на Прусія, ще са
мжчи да го докара до едно рѣшеніе което ще
отговори на интересити на цѣла Г

положеніето на Австрія въ германската конфе-
дерация.

Важни причини които са относатъ до ин-
тересити на цѣлата монаршія, съвѣтуватъ ско-
рошното свиканіе на дѣтата на Унгарія и за-
дължаватъ правителството да отложи за се-
гашиното засѣданіе разискуваніето на финансови-
нѣтъ въпросъ отъ 1866.

Дано—казува словото като свършува—об-
щото разискуваніе на правдинити, на длъжност-
тити и на общити ни интереси отъ сичкити
царства, да обжриятъ скоро съсъ свърската
на едно здраво съединеніе, сичкити страни на
монаршіята.

ИСПАНІЯ.

Парлиментити вѣстници които принадле-
жатъ на оппозиционалната партія прѣскаха
много слухови за свѣсованіето на сношені-
ята на Папата съсъ Испанія по случай на
припознаваніето на Италиа отъ послѣдната.
Новинити които прѣйхми отъ Мадридъ не-
каруватъ лѣжливи тѣя слухови. Сношеніята
помежду двата двора слѣдватъ да са до-
бѣри. Свѣтіятъ отецъ не билъ хвѣ съдѣтъ
за припознаваніето на Италиа отъ мадритскитъ
кабинетъ, защото въ това припознава-
ніе той не виждалъ нищо което да можѣ да
поврѣди интересити ѣна католическата чер-
кова.

СЪБАКВИ ПѢЦА И ПОВИНИ.

— Н. П. Халилъ-бей, отомански посланикъ
въ Петербургъ, който билъ дошълъ да напра-
ви една расхода въ градътъ ни, тръгна онзи
день за мѣстото си.

— Научавами ми са чи Серавъ ефенди,
предсѣдатель на комисіоната, и сиругата му,
благоволили да даждъ двѣ хиляди гроша
въ помощъ на бѣдинти.

— Казуватъ чи французкото посолство да-
ло четири хиляди гроша за сжщата цѣль.

— Увѣрватъ чи по причина на отскжпані-
ето на месото, царското правителство дало
заповѣди по външнити началства за да прину-
дѣтъ говеда и да ги неспроводитъ въ Цариг-
градъ за да можѣ да са улѣкчи положеніето на
бѣдинти.

— Онзи день са празнува тука денътъ на
французкитъ Императоръ. Двама чиновници
отъ В. Порта ходиха да здрависятъ намѣстни-
кътъ на посланикътъ относително за тоя
празникъ.

— Извъредната комисія която са натовари-
ли отъ царското правителство да са грижи за
здравіето на хората забрани онзи день винса-
ніето и продажбата на пѣنینити.

— Холерата фана да умалива тая недѣля.
До дѣто умираха миналата недѣля по 500 ду-
ши, сега не умиратъ осѣнъ 200—250 души на
денъ. Нѣка са надѣвами чи скоро ще я видимъ
да изчезни отъ градътъ ни.

— Въ послѣднитъ си брой, Журналъ де
Кю и стантинюналъ който извѣстѣва поф-
нананіето на холерата и помежду богатити класи,
споменува между другити, загубити които
усѣти фамилията на ашиятъ съотечественикъ
Г-на Христа Арнаудова.

Дѣйствиелно, фамилията на Г-на Христа
Арнаудова има злощастіето да загуби тая недѣ-
ля два члена отъ обгатието си: първитъ билъ
първороднитъ ѝ синъ, вторитъ Господжа Ели-
савета, сируга на Райнова, и сестра на Гос-
поджа М. Арнаудова.

Нѣй отъ наша страна скърбинъ дълбоко за
изгубваніето на тая млада Българка, която по
високото си образование, и по редкити дарби
които имаше, билъ примѣръ въ българското
общество.

Дано тѣя малко думи послужатъ за утеше-
ніе на тая българска фамилия която стана жер-
тва на грѣшкити интриги!

— Тая недѣля прѣйхми едно писмо отъ П.

П. въ отговоръ на кореспонденцията отъ Тулча
която критикуваше поведѣніето на директорити
на нечезналитъ български въпросъ. Нѣй ще ѣ
помѣстимъ до недѣля.

— Онзи день прѣйхми писма отъ Видинъ отъ
посително до владинскити работи въ тоя градъ.
Тѣя писма ни убяждатъ чи голѣми приприни
ставали миналата недѣля помежду Българити
и грѣшити относително за прочитаніето на едно
патриаршеско писмо което отрѣждало Г-на Па-
сия пакъ за владика въ тоя градъ. Тѣя приприни
биле толкъсь живи цѣти и телеграфъ са у-
дарилъ на Рухчукъ до Митхатъ паша. Главнитъ
управителъ на Вилаетътъ трѣгналъ за Ви-
динъ нарочно за тая работа. До недѣля ще да-
демъ на читателити си по много подрѣбности
за тая работа.

ИЗВѢСТІЕ.

ДОХОЖДАНІЕТО НА ЛЪКАРЯТЪ Л. ЛАМЕРЪ ВЪ ЦАРИГРАДЪ.

Лъкарятъ Л. Ламеръ, членъ отъ царско-
то училище на хирургити въ Англитера, ли-
ценціятъ отъ царското медицинско училище
въ Единбургъ, лиценціятъ отъ царското им-
періанско общество въ Лондра, докторъ въ ме-
дицината при Ерлангенскитъ университетъ,
синъ на лъкарятъ Самуилъ Ламера, отъ 37
Бедфордъ-Скара, Лондра, съчинителъ на проу-
чотото списаніе лично предупазване
(презервация нервенелъ), има честъ да из-
вѣсти на публиката, чи е дошълъ нека въ
Цариградъ, на Пера, на голѣмата улица №
159 за визити на званието си и чи неговити
консултации върху сѣвакви случаи слабости,
безсилія и безплодіи, които произхождатъ отъ
скрившити немоцности на младостта и на
узрѣліятъ възраст, ще ставатъ, презъ малко-
то му стѣпѣнъ въ градътъ ни, лично или ис-
менно сѣки день отъ 10 сахати до 3 сахати
слѣдъ пладня и отъ 6 до 9 сахати вечерта,
по европейски.

Лъкарятъ Ламеръ обнародува едно ново
изданіе съ гравюри (образи) и случаи и пр. пр.
отъ съчиненіето си което са нарича:

ЛИЧНО ПРЕДУПАЗВАНІЕ.

Лъкарско популярско опитуваніе върху
всѣлваніето на нервическата и телесната
слабостъ която произхожда отъ уединенни на-
викновенія, отъ безмѣрности, отъ тропикални
хави.

Когато има възможностъ за едно съмѣн-
ніе, което поврѣжда цѣстіето на животътъ ни
както и цѣстіето на другити хора, умѣтъ и
нравовоученіето ни правятъ една длъжностъ
за да го рѣшавами. Това е едно дѣло което
непрѣятностити на жененіето, насилението бе-
вѣрство, мисленното и физическото отслаб-
ваніе мжжъ изворѣтъ си въ причини на ко-
то коренѣтъ е проникналъ въ пролѣтъта на
животътъ и на когото плодѣтъ правни да чув-
ствуваши горчинитъ му вкусъ подиръ много
времѣ.

Отъ двайсетъ години, лъкарятъ Ламеръ
са е посвѣтилъ за лѣкуваніето на тѣя безред-
би и съчиненіето му за лично предупа-
заніе ни учи какъ принадлежностити на
мжжкитъ възраст са загубити и отслабну-
буватъ и какъ могатъ да са поправитъ и у-
пазятъ здрави и силни до една далечна епоха
на животътъ.

Това списаніе са продава по 1 франкъ и
50 сантима или по добѣръ по 6 гр. и 30 н. при
книгопродавцити Къхлеръ и Венсъ, голѣма
улица Пера, № 323 и са испроважда свободно
съ поплата споредъ надписътъ за 2 франка.

Волнитъ въ Турція и съседнитѣ страни са
умоляватъ да са отнесатъ колкото е възмож-
но по скоро при лъкарятъ Ламеръ, защото
други работи го викатъ да отиде сега скоро
въ Англитера.

Сѣко писмо за консултации трѣбува да е
придружено съ 25 франка, било въ банкерски
билетъ било въ полица до единъ сарафинъ
или търговецъ.

Лъкаръ Л. Ламеръ.

Бейоглу, голѣма улица, № 159

ХИКИА на докторътъ ПАДИТА.

Предупазителни лѣкови срѣщу холѣрата,
болкити на главата и пристѣскуваніята на сто-
махътъ.

КАПКИ за УКРЕПЛЕНІЕ на СТОМАХЪТЪ
на Д. БУФОНА.

ЦѢЛТЕЛНИИ и ХЕРПЕТИЧЕСКИ БАЛ-
САМИ на Д. МОРИСА.

СПИРТЪ за КОСМИТИ на Д. ГЕРСОНА.
ГРЪДНИ БЕЛИ СИРОПИ на Д. Ж. А. В.
МАИЕРА.

Тѣя лѣкови са намиратъ за продажъ въ
Галата срѣщу хараджи, № 12, близо при мо-
стѣтъ.

Отговорникъ Никола Геновичъ.